

שעה קלה עם...

(המשך מעמוד 3)

— בהחלט. אנו צריכים ליצור את הסגנון המוסיקלי שלנו ואם נשיג משהו זה נעשיר על ידי כך את התרבות הכללית. קח למשל את באן, הוא מוסיקאי גרמני טיפוסי, או את ביט הובן, אף הוא גרמני עד למאד, אך שניהם שייכים לעולם כולו בגלל הרגש האנושי הכללי המפעם ביצירותיהם. באן מתפלל לאלוקים, אנו כולנו מתפללים לאלוקים. הבכי של ביטהובן מבטא את בכי כל האנושות. הרגש הוא העיני קר. המוסיקאים שלנו חייבים לדעת שברגש קובע. ישתמשו בפולקלור ובחומר מוסיקלי כלשהו, הרגש יקבע את גורל יצירתם. ביטהובן אינו קם ביום אחד, יעבדו נא!

— הייתי רוצה להציץ קצת אל תוך המעבדה שלך מאייסטרו בבוסטון.

— עשרים וחמש שנים עבדתי עם התזמורת הפילהרמונית שם. בהתחלה התייחסתי אליהם כמו לתלמידים. ההתייחסות הזאת איטית מאד. רק אחרי שבוע שנות עבודה הכרזתי: יש לנו תזמורת! לפני כמה חודשים הוזמנתי לבירת מדינה מסוימת באמריקה הדרומית. אחר חמש הדקות הראשונות הנחתי את השרביט מידי ואמרתי שאי

מלון ציון

מטבח מעודן וכשר
מקסימום נוחיות
הדרי'הכרמל. חיפה
סלפון 4465

פננים
מר מנדלבאום ותזמורתו
בשבת תה בשעה 5

פסנתרים

מפריצת ידועה — מבחר גדול
ופטרמן את יון, ת.א. רח' רש"פ

גני מוכן לנצח כלל. אמרתי למוסיקאים שאם מוכנים לראות את עצמם כתלמידי דים, אטפל בהם. הם הסכימו, דחינו את כל הקונצרטים. קיימת שתיים עשרה חזרות בנות שלוש שעות כל אחת ורק אחרי כן נערך הקונצרט הראשון. בבוסטון היו דרושות לי שתיים במ"קום 36 שעות. הכל תלוי באיכות. התזמורת הישראלית היא גוף ממדגה רא"שונה. גאה אני עליה. תענוג לעבוד עמה. אתמול קיימתי את החזרה הראשונה על הסימפוניה הרביעית לצי'קוב"סקי ואומר אני לך, שאילו צריך הייתי לערוך היום את הקונצרט הראשון, הייתי מוכן לעשות זאת. גוף מוסיקלי מאומן מקבל בקלות יתירה את תפוסתו. מפליא באיזו מידה יכולה תזמורת זו לשמור על רמתה. שיטת המנצחים האורחים פסולה בעיני החלוטין. מובן מאליו, שמומן לזמן אפשר להזמין מנצח-אורח, אך כל תזמורת זקוקה למנצח קבוע.

— איך רגיל לנצח על אופירות מאייסטרו?

— עשיתי זאת במשך שנה אחת באופירה המוסקבאית, אך משכתי את ידי מן הדבר. שונא אני את האופירה, אם היא איננה דרמה מוסיקלית במלוא מובן המלה. אם האופירה אינה מבורצת בצורה הנכונה היא הופכת לקריקטורה. כשהזמר שר: הגני אותה אחר! אך אינו פונה לנערה העומדת בצד אלא לקהל, אזי הופכת האופירה לראי מוסיקלי עקום.

— והמטרופוליטן?

— זו הטעות המוסיקלית החמורה ביותר של הדור! זהו תיאטרון שאליו צורפו חצי תריסר זמרים פחות או יותר טובים. אין זכר שם לדרמה מוסיקלית אמיתית. הדבר נתון בידי אימ' פרסריו הרוצה להרויח כסף ולא יותר. בסגנון עשיתי נסיונות רבים ליצירת אופירה חדשה באמריקה. ערכנו הצגות נפלאות בלי "כוכבים". אתה מבין כל מלה היוצאת מפי הזמרים שלי שם. אני אף הזמנתי אופירות מיוחדות למטרופוליטן. "מיטר גרוימר", למשל, הינה האופירה שלי.

השיחה שוטפת, ערה, תוססת. הי' שיש המופלא, "הגראנד אולד מן" של המוסיקה הינו כמעין המתגבר. בעל טעם, תרבות, חן, נסיון חיים עשיר ומגוון, רגש לאומי ואנושי מווקק. לא ראיתי מנצח, אך אחר השיחה בלבד הגני משוכנע שהופעתי כאן תהיה המ"אורץ המוסיקלי החשוב ביותר מימי בקורו של טוסקאניני. ועוד הבדל קטן: קוסיצ'קי יהודי חם וטוב. אשרי העם שנתן לעולם ולעצמו מוסיקאי, אמן בעל שיעור קומה כמותו.

אנשים פקחים מתרחצים במבריה...

כדי להתחזק ולהתרענן. צמר ומשי כובסים באר-פן הטוב ביותר בקצף העדין ללא אלקלי של טקסטיל שמו; זה מניקה ומיפה גם יחד ומכייל ממש את ימי קיומם של כל האריגים הרגישים.

טקסטיל אמר

המפיצים היחידים: חב' נורית בע"מ

אפיזודה נבארי

(המשך מעמוד 4)

— צריך לשאול את בינייה, דומני שהוא יוכל לספר לנו כיצד הגיעה מעשייה משונה זו לאזניה של הזקנה — אמר עמוס.

למחרת כשבא בינייה ציפו לו כולם באחד הדורים, וכשכנסו מיד הקיפוהו בשאלות:

— בינייה! אולי תוכל להסביר לנו פשר פטפוטי הזקנה בדבר משוגעים, והבראתם. מדוע מקוה היא שגם אנו "נבריא" אי פעם...

בינייה לא הפסיק עדיין לפצות את פיו כשנזרקה לו השאלה בפניו. הוא הניח את מוזותו הקטנה, פשט מעילו, ופנה אל ראובני תוך כדי תיזוף:

הרגע ראובני, מיד אספר את כל העניין, ואז לא תתרגש כל כך. זמן רב התלבטתי במציאת הסוואה מתאימה לריכוזנו כאן, עד שיום אחד צץ ועלה רע"יון במוחי. חשבתי שאם אספר שכאן נאספים חולירוח ממהנות ההשמדה, יתיחסו אליכם התושבים מצד אחד בחייבה, ומצד שני יחששו מלבוא עמכם בשיחה. נמצא שה"זקס" מבוסס הן מצד זרים והן מצדכם בעל כרחכם. סיפרתי את הדבר לזקנה, ואמרתי לה שאני הוא הרופא שלכם. אני מקוה שהדבר ברור לכם כל צרכו. — סיים בינייה את דבריו ושלה מבטו בבחורים. גידי היה הראשון שהגיב, הוא פורץ בצחוק אדיר כשכרסו מתנועעת גוסס "באלי-ריגה" מזרחית...

— עכשיו כבר ברור לכם מדוע מפנים לנו מקום ב"נימוס" בכל מקום? הסמאה נאה בחרת לנו — התריס אברשקה הדון-ז'ואן — כל התושבים מקיירים אותו כמטרופים; עליהם אפ"שר לחתור, אך לכל נערה שתקרבו, מיד התנגל, עיניה מתחילות לפלבל בפחה, והיא נמלטת כל עוד נפשה בה. תחילה לא הבנת, עתה הכל ברור. הסיכום הוא, שאין כל סיכויים להכיר בסבני בתנו נערה כלשהי, כי מטבען של נערות שאינן אוהבות לטייל בחברת חולירוח... — אברשקה סיים את דבריו, נראה מיאוש. בינייה הסתכל בו ואמר:

— בבארי אין יודעים על "ביית החולים", תוכל לרדת לשם, בקרוב יור"שה לכם לרדת לעיר, נערות לא תחסר אברשקה. וגם דומני שלא לשם זה באנו הנה.

— רק אל תתחיל ב"ציונות". — הפסיקו אברשקה — אנחנו יודעים הי' טב שלא נשלחנו הנה מטעם "חברת העובדים הארצישראלית", אבל כל זמן שיושב אדם בטל, הרי לא יזיק הדבר לבריאות כלל. — השיב אברשקה. — איני בטוח! — ענה בינייה קצרות. — אני רואה שהתחלת להאמין בכנות שאתה רופא — אמר אברשקה. — הייתי במקומות גרויעים מבארי ונשי ארתי בריא בהחלט. אם עברתי את מר"סי עיר ה"צניעות" בשלום, הרי בארי אינה אלא משחק בשבילי...

בינתיים החל מוטי הצעיר בחבורה לשחק באקרת ה"תופי" היפה שהיה ברשותו, ולפתע תוך כדי משחקו נכ"נסה סוכנת הבית, כיוון שראתה הד"קנה בכך, קפאה על מקומה מפחד וחוש הדיבור ניטל ממנה לרגע, אך מיד סובבה על עקבותיה סגרה את דלת החדר, ובמהרה נשמעו הרי צעדיה המ"הירים על גבי המדרגות.

משעוב בינייה את הבנין למחרת בבוקר, עכבתהו הזקנה בצאתו: — קמתי מוקדם לראות אם האדון הרופא יצא שלם בגופו... כיצד לא החשש לשבת בחברתם כל הלילה, ועוד אחד מהם משתעשע בנשק?... — אין חשש — השיב בינייה כמ"נוסה — אני רגיל אליהם, הם אינם עללים להזיק לי. — הזקנה הסתכלה אחריו כשכנסו למכוניתו, ושפתיה דוב"בו כל אותה העת: — דוקטור אמין... דוקטור אמין...

רמת-גן "במקום" תל-אביב

מאז עשתה רמת-גן קפיצת-דרך שבי מהירות-בזק מישובי-כפרי עטור נוי לעיר ריה בעלת מעוף ותכניות-מרחב גדולות, עדים אנו לכיבושים שקריית קריניצי מבצעת על חשבון תל אביב.

סמוכה היא רמת גן לתל אביב ואף אם היותה עדיין בת אוכלוסייה של 20.000 נפש לערך, לעומת רבע מיליון תושבי תל אביב (או, אם לכלול את יפ"ת-תל-אביב רבתי — 300.000 נפש), הרי עיר-רגלים זו לוטשת עין על מעשים בקנה מידה ארצי.

הנה נתבשרנו, שהואיל ובתל אביב אין עדיין איצטדיון ראוי לשמו, תהיה פתיחת המכביה הקרובה ברמת-גן.

ציר מדינת-חוץ הקובע את בנין-ציר ותוה בתל אביב, מבקש לעצמו דירה דוקא ב...רמת גן.

בעלי תכניות לתעשייה וחרושת מניסים כעת תחילה את רמת גן כמקום מתאים להקמת מפעליהם, באשר שם יש מרחב לתנאים נוחים יותר, והעיקר: הצפיפות בה פחותה.

ועדי שכונות מספר מאיימים, כביכול, בנייתו ישוביהם מגבולותיה המוניציפ"פאליים של תל אביב, בגלל המסים הגבוהים. (את השירותים הטובים וה"משוכללים של תל אביב הם מוכנים כמובן, לקבל ברחוק, אך לשלם מסים כאנשי תל-אביב — שאני).

שערי משרדו של קריניצי פתוחים לרוחה בפני הבאים לשאול מה אפשר לעשות בממלכתו, בעוד שתל אביב בלעה כבר מנת-אוכלוסין ומפעלים רבים, עד כי הלב סגור במקצת, בפני חדשים... תל אביב עדיין מלתקסם היא למ"בקשי חיי כרך, אך רמת-גן בחרה בדרך כיבושין אחרת: יש בה מן הכרך ומן הכפר, מן השאון ומן השקט — הכל בעת ובעונה אחת.

ומי יעמוד בפני סגולות כאלו?

לפני קיפת בירה...

זכור היטב את היתרונות של תרמאוויל

הספקת מים חמים: עליך רק לפתוח את הברז ולהיות ממים חמים 24 שעות, יום-יום, בכמות בלתי מוגבלת. אין דאגה, אין תקונים. אנו דואגים לשרות תקין, חוזה ישיר אתנו יתן לך אי תלות באחרים. התייעצות ללא התחייבות לכל דורש.

תרמאוויל

ת"א, רח' הרצל 26, מ.ל. 3367